

Prace Filologiczne, Tom okolicznościowy 2024: 369–385

ISSN 0138-0567; e-ISSN 2720-5037

Copyright © by Magdalena Trysińska, 2024

Creative Commons: Uznanie autorstwa-Użycie niekomercyjne-

-Bez utworów zależnych 3.0 PL (CC BY-NC-ND 3.0 PL)

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/pl/>

<https://doi.org/10.32798/pf.1577>

MAGDALENA TRYSIŃSKA

Uniwersytet Warszawski, Warszawa

e-mail: m.trysinska@uw.edu.pl

<https://orcid.org/0000-0001-5245-2867>

WSPÓŁCZESNY OBRAZ OJCA I OJCOSTWA NA PRZYKŁADZIE INTERNETOWEGO SERWISU PARENTINGOWEGO „dadHero”

A CONTEMPORARY IMAGE OF FATHERS AND FATHERHOOD BASED
ON THE ONLINE PARENTING SERVICE “dadHero”

ABSTRACT: Observation of social life in Poland reveals the changes in the functioning of the family. These changes are slow but systematic. It is most visible in the roles of fathers. The media play a crucial role when it comes to promoting the modern model of fatherhood.

The paper aims to reconstruct the media image of the father and fatherhood. The research material is the titles and leads of press texts published on the “dadHero’s” website. The methodological basis is the assumptions of cultural linguistics and the processes of concept profiling. The research shows that the model of fatherhood promoted by “dadHero” is compatible with the postmodern family model based on a partnership arrangement of roles. In this model, the father is fully involved in the child’s upbringing. At the same time, he can pursue his passions. Fatherhood becomes a lifestyle for the young modern man.

KEYWORDS: media portrays, social role, parenthood, cultural linguistics, conceptual profiles

---

Na przestrzeni ostatnich kilkunastu, a może nawet kilkadziesiąt lat można obserwować zmiany w funkcjonowaniu rodziny – nie tylko polskiej. Zwracają na to

uwagę przede wszystkim socjologowie zajmujący się socjologią rodziny, a także przedstawiciele innych dyscyplin naukowych (por. pedagogika rodziny, psychologia rodziny). Można dostrzec, że posttradycyjny – patriarchalny – model rodziny powoli ewoluuje w kierunku modelu modernistycznego, a nawet postmodernistycznego¹. Jesper Juul, duński pedagog, tak komentuje tę transformację:

(...) model hierarchicznej, autorytarnej rodziny (...) zanika (...). Z punktu widzenia zdrowia psychicznego istnieją wszelkie podstawy, by przyklasnąć tym zmianom. Tradycyjna struktura rodziny i liczne jej wartości były destrukcyjne zarówno dla dzieci, jak i dorosłych (cytat za: Bilińska 2018, s. 144).

Także w Polsce zmiany są widoczne i, mimo że Polacy nadal wykazują silne przywiązanie do tradycyjnych wartości rodzinnych (por. Komunikaty z badań CBOS 2019; 2020), można zauważyć, że:

Zmiany ekonomiczne oraz społeczno-kulturowe tworzą presję dostosowywania się rodzin do tła, w którym egzystują, zmuszają do rozpisania w nowy sposób układu sił w rodzinie, redefiniują jej funkcje, sposób organizacji oraz charakter komunikacji jako narzędzia relacji między jej członkami (Mitręga 2011, s. 56).

Szczególne zmiany zachodzą w odgrywaniu roli² mężczyzny (męża, ojca), który w rodzinie posttradycyjnej miał pozycję uprzywilejowaną. Sprawował władzę i był przede wszystkim gwarantem bytu ekonomicznego rodziny. W rodzinie modernistycznej zmienia się rola mężczyzny na skutek przejęcia przez kobiety roli żony/matki aktywnej zawodowo. W rodzinie tego typu mężczyzna pomaga (sic!) w wychowaniu dzieci. Wreszcie w rodzinie postmodernistycznej dąży się do równouprawnienia, do tworzenia autorskich modeli życia. Priorytetem staje się stworzenie wspólnoty emocji i uczuć (Mitręga 2011, s. 62–63). Mężczyzna nie tylko pomaga w wychowaniu dzieci, ale w pełni uczestniczy w tym procesie.

Istotną rolę w upowszechnianiu nowego/nowoczesnego modelu rodziny, a co za tym idzie nowego/nowoczesnego modelu ojcostwa odgrywają media. Nowy model ojcostwa propagowany jest zarówno przez samych mężczyzn – na ogół młodych ojców – którzy tworzą liczne blogi i podcasty parentingowe (por. Bilińska 2018), jak i przez internetowe serwisy prasowe. Pierwszy serwis parentingowy poświęcony ojcostwu (serwis fatheringowy) to prowadzony przez grupę

¹ Charakterystyka modeli zob. Mitręga 2011, s. 57–63.

² Rolę w rodzinie – zgodnie z teorią ról (*Role Theory*) – należy rozumieć jako: „set of prescribed behaviours that a family member performs in relation to other family members including how each member negotiates, with the others, their place within family” [zestaw obowiązujących zachowań, jakie członek rodziny przejawia w relacji z innymi członkami rodziny, włączając w to sposób, w jaki każdy członek rodziny negocjuje z innymi swoje i ich miejsce w ramach teje rodziny – tłum. własne M.T.] (Yerby i in. za: Stamp 2004, s. 6).

Na Temat serwis „dadHero”. Znamienny jest tytuł serwisu: *tata:Bohater*. Można założyć, że materiały zamieszczane w serwisie traktują ojcostwo i wszystko, co się z nim wiąże, jako swego rodzaju bohaterstwo. Bohaterami zapewne są lub chcą się nimi stać odbiorcy tekstów z „dadHero”.

Grupa Na temat tak formułuje założenia serwisu:

dadHero to nie parenting

Nie uczymy tego, jak przewijać czy karmić. Mężczyźni nie znoszą „dobrych rad”. Wiemy za to coś innego – ojcostwo to dla wszystkich nas rola życia, po prostu do niej nie jest nam potrzebny scenariusz. Improvizujemy, wymyślamy i podążamy za głosem intuicji. Tacy jesteśmy we wszystkim, co robimy.

dadHERO to nowoczesny męski lifestyle

dadHero to nie tylko ojcostwo, to przede wszystkim styl życia. Mówimy własnym głosem o tym, co nas ciekawi – i o tym, co nas wkurza. To głos nowoczesnych mężczyzn ciekawych świata. Tego chcemy od życia – emocji, które wciąż dają nam paliwo do działania.

Mamy męski punkt widzenia

Piszemy o takich jak my – i takich jak ty. O mężczyznach, których życie stało się kompletnie z chwilą, gdy zostali ojcami, ale zarazem wciąż pozostają sobą. Są głodnymi świata ludźmi, każdego dnia gotowymi na to, by doświadczać coraz więcej. Tak naprawdę jednak (choć nie zawsze umiemy się do tego przyznać) zależy nam na tym, by pokazywać i objaśniać świat swoim dzieciom. Czy może być coś fajniejszego w życiu? (<https://grupanatemat.pl/dadhero/> dostęp: 10.03.2023)

W powyższym opisie można wyróżnić słowa klucze, które określają odbiorcę, a jednocześnie bohatera zamieszczanych w serwisie tekstów. Są to: mężczyzna, ojciec/ojcostwo, dziecko oraz styl życia. Widać jednocześnie, że model ojcostwa propagowany przez „dadHero” jest zgodny z modelem rodziny postmodernistycznej, w której spełnienie osobiste jest równie ważne (a może nawet ważniejsze) jak zapewnienie dobrostanu całej rodzinie.

Medialny obraz współczesnego ojca

Celem niniejszego opracowania jest zrekonstruowanie medialnego obrazu ojca/ojcostwa na podstawie wybranych tekstów zamieszczonych w serwisie „dadHero”. Materiał badawczy ograniczam do tytułów i lidów, ponieważ są to dwa najważniejsze składniki każdego tekstu publicystycznego. Tytuł, który jest widoczny

na stronie startowej, ma zachęcić do kliknięcia i zapoznania się z całym tekstem. Jest magnesem, który ma przyciągnąć potencjalnych czytelników (Żydek-Bednarczuk 2005, s. 172). Zanim jednak czytelnik podejmie decyzję o tym, czy chce poświęcić swój czas na czytanie całości, zapoznaje się z lidem, który przede wszystkim pełni funkcję perswazyjną. Powiadamia też, o czym jest tekst, ale czyni to jednak w minimalnym stopniu. Przede wszystkim ma rozbudzić ciekawość i zachęcić do lektury, często w sposób bezpośredni – poprzez stosowanie trybu rozkazującego lub czasowników o modalności powinnościowej, co ilustrują przykłady:

- 1) L³: *Wiemy, jakie były najpopularniejsze imiona nadawane polskim chłopcom i dziewczynkom w 2022 roku. Zobaczcie listę.*
- 2) L: *Święta, święta i po świętach. Pozostając jednak w klimacie świątecznym, musicie koniecznie zobaczyć to świąteczne nagranie, na którym ojciec tańczy ze swoją córką. Redakcja „dadHero” szanuje takie podejście do sprawy!*

Biorąc pod uwagę kluczową funkcję tytułów i lidów w tworzeniu tekstu prasowego, można założyć, że odgrywają one istotną rolę w kreowaniu medialnego obrazu ojca i ojcostwa w głowach odbiorców. Zwracają uwagę na to, co – z punktu widzenia medialnego nadawcy – jest/powinno być istotne w życiu potencjalnych czytelników serwisu. Media bowiem wywierają wpływ nie tyle na ludzkie opinie, ile na kierunki ich myślenia, ponieważ rozbudzają ciekawość.

Twórcy „dadHero” wydzieliли kilka odrębnych działów serwisu: *Bohaterowie, Jestem tatą, Związki, Rozrywka, Gadżety, Trendy* i *Gry*. W pierwszym etapie zbierania materiału badawczego zgromadziłam wszystkie teksty opublikowane w serwisie w styczniu 2023 r. Ponieważ w poszczególnych działach treści publikowane są z różną częstotliwością, zadbałam, aby każdy z nich był reprezentowany przynajmniej przez 20 najnowszych tekstów (począwszy od 31 stycznia 2023 r. wstecz). W rezultacie otrzymałam 189 tytułów i towarzyszących im lidów. Stąd w przypadku niektórych działów (np. *Bohaterowie*) analizie poddaję teksty starsze, pochodzące nawet sprzed 2022 roku.

Skoro celem analizy ma być rekonstrukcja medialnego obrazu ojca i ojcostwa, w drugim etapie gromadzenia materiału odrzuciłam te teksty, które dotyczą innych sfer życia, np. szeroko pojętej rozrywki niezwiązanej z pełnieniem określonej roli społecznej (działy *Gadżety* i *Gry*). Podobnie odrzuciłam część tekstów z działu *Trendy*, prezentujących najróżniejsze ciekawostki. Analizie poddałam jedynie te tytuły i lidy, które wyraźnie odsyłają do aspektów życia mężczyzny związanych z pełnieniem roli ojca. Kryterium stanowią tu słowa-klucze pojawiające się w tytułach i/lub lidach: ojciec, tata, ojcostwo, rodzice, rodzicielstwo, dzieci,

³ W analizowanych przykładach litera T oznacza tytuł, L – lid.

dzieciństwo. W wyniku selekcji zostało 59 tytułów i towarzyszących im lidów. Liczby te wskazują jednocześnie, że zdecydowana większość tekstów publikowanych w serwisie „dadHero” kierowana jest do mężczyzn, którzy niekoniecznie muszą posiadać potomstwo, a także że kwestie związane z pełnieniem roli ojca stanowią tylko niewielką część zamieszczanych tam artykułów – zaledwie 31% zebranego materiału.

W analizie wykorzystałam metodę jakościowo-interpretacyjną. Podstawą metodologiczną są założenia lingwistyki kulturowej, która bada czteroczęlonową relację: język – kultura – człowiek (społeczeństwo) – rzeczywistość (Anusiewicz 1994, s. 10). Dzięki analizie języka możliwe jest zrekonstruowanie określonego sposobu postrzegania, interpretowania a także kreowania świata. Jest to szczególnie istotne w odniesieniu do tekstów medialnych, które poprzez tworzone medialne obrazy świata⁴ są w stanie wpływać na odbiorców i skłaniać ich do przyjmowania określonych postaw. Media nie tylko informują o określonym wycinku rzeczywistości, ale przede wszystkim wskazują kierunki myślenia na prezentowany w danym medium temat.

W analizowanym materiale można wyróżnić kilka profili, które pozwalają zdefiniować tytułowego ojca – bohatera zgodnie z założeniami serwisu „dadHero”. Odnoszę się tu do procesu kulturowego i tekstotwórczego profilowania pojęć (Tokarski 1998). Te dwa typy profilowania pozwalają zrekonstruować medialny obraz analizowanego pojęcia zgodnie z kulturowo warunkowanymi doświadczeniami określonej społeczności językowej oraz w powiązaniu z tekstotwórczymi operacjami dokonującymi się w konkretnym tekście. Słowo użyte w tekście jest bowiem wyborem jakiejś części całościowej struktury semantycznej słowa, co podkreśla R. Tokarski:

O ile kulturowo wyprofilowane znaczenie jest zatem strukturą idealną, wyabstrahowaną z wielu realnych kontekstów i poddane introspekcji badacza, o tyle efektem profilowania tekstotwórczego jest wysunięcie na plan pierwszy części tej struktury, uznanie jej za istotniejszą z perspektywy celów czy intencji przyświecających tekstowi (Tokarski 2014, s. 244–245).

W analizowanych tekstach pochodzących z serwisu „dadHero” ojcostwo to przede wszystkim rola społeczna, w którą mężczyzna wchodzi w momencie pojawienia się dziecka i – co istotne – jest to najważniejsza rola życia. Świadczą o tym przykłady:

---

⁴ Medialny obraz świata jest szczególnym rodzajem przetworzenia językowego obrazu świata, jego reinterpretacją. W medialnym obrazie świata dochodzi do wyrazistego połączenia semantycznej i pragmatycznej perspektywy opisu (por. Nowak, Kępa-Figura 2006). Tworzony jest przez różnorodne przekazy medialne, złożone z różnorodnych treści podawanych w formie językowej, obrazowej, dźwiękowej itp.

- 3) T: „Chciałbym poznać wyborców Pani Burmistrz z Psiego Patrolu”. Rodzicielstwo według Wojciecha Błacha

L: Dlaczego potrafi gnać o poranku samochodem, by zjeść śniadanie z synem? Po co trzymał w telefonie kilkadziesiąt nagrań dzwonów kościelnych? I kto właściwie wybrał Panią Burmistrz w „Psim Patrolu”? O to wszystko pytam Wojtka Błacha, aktora serialowego i teatralnego, dla którego i tak najważniejszą rolą życia jest ojcostwo.

- 4) T: Jego wypracowanie o zmarłym tacie czytała cała Polska. Oto opowieść Kacpra

L: Miały mu zostać tylko 3 miesiące życia, ale przez 8 lat nie poddał się i walczył o każdy kolejny dzień spędzony z synem. Andrzej Maroszek zmarł w wieku 36 lat, tatą był przez 11. Najlepszym, jakiego mógłby mieć Kacper (...).

Bohaterami tekstów mówiących o tej szczególnej roli społecznej są często konkretne postaci, wymienione z imienia i nazwiska. W przykładzie (3) jest to Wojtek Błach, w przykładzie (4) zmarły Andrzej Maroszek. W pierwszym przypadku ojciec opowiada o sobie, w drugim o ojcu opowiada syn. To, co łączy przytoczone przykłady, to fakt, że dla obu mężczyzn ojcostwo jest/było najważniejsze. W przykładzie (3) informacja ta jest wyrażona *explicite* w zakończeniu lądu, ale można ją także wyczytać w części inicjalnej: „(...) potrafi gnać o poranku samochodem, by zjeść śniadanie z synem (...)”. Jeśli ktoś „gna” gdzieś w jakimś celu (tu celem jest zjedzenie śniadania z synem), to znaczy, że cel ten jest bardzo ważny. Podkreśla się tu fakt, że dla współczesnego ojca spędzanie czasu z dzieckiem stanowi priorytet. O spędzanie czasu z dzieckiem warto też „walczyć”, tak jak to miało miejsce w przypadku Andrzeja Maroszka. Leksem *walczyć* o stawia ojcostwo wysoko w hierarchii wyznawanych wartości.

Mimo że współczesny model ojcostwa zakłada stawianie rodzicielstwa na pierwszym miejscu życiowych priorytetów, to nie wyklucza możliwości spełniania się zawodowo, co jest zgodne z modelem współczesnej rodziny postmodernistycznej. Obserwacja ta znajduje odzwierciedlenie w przykładach:

- 5) T: Najlepszy nauczyciel na świecie uczy w Polsce. Wojciński: „Nie klepmy paciorków z podręcznika”

L: W polskiej szkole wkurza go to, że mało komu chce się coś więcej. Ale nie jemu. Prowadzi dwa wychowawstwa, wychowuje dwóch synów, jest administratorem informatycznym szkoły, ale zawsze znajdzie czas, żeby wciągnąć swoich uczniów w jakiś międzynarodowy projekt. I dlatego został nagrodzony tytułem Global Teacher Award.

- 6) T: Jakim tatą jest Jamie Oliver? Oto 5 rzeczy, za które nie sposób go nie kochać

L: Jamiego nie da się nie lubić. Należy do najbardziej uznanych, rozpoznawalnych i uwielbianych kucharzy na świecie. Jest także ojcem 5 dzieci. W ich wychowaniu kieruje się umiłowaniem wolności.

Serwis „dadHero” pokazuje ojców, którzy potrafią łączyć wiele różnych aktywności. Wówczas w lidzie pojawiają się wyliczenia (nagromadzenie aktywności) lub partykuły włączające do większego zbioru wyróżnione elementy i komunikujące, że można o nich powiedzieć to samo co o pozostałych elementach zbioru (w (6) partykuła *także*). W przykładzie (6) taki zbiór stanowią wszystkie cechy Jamiego Oliviera, pozwalające mu realizować się zarówno na polu zawodowym, jak i rodzinnym.

Istotne są tytuły, które nie muszą kierować uwagi czytelnika na temat ojcostwa. W przykładzie (5) jest mowa o najlepszym nauczycielu, który prywatnie jest też tatą. Uwaga jest jednak przekierowana na aktywność zawodową bohatera tekstu, której nic nie ogranicza, nawet ojcostwo. W tym wypadku kluczową rolę odgrywa spójnik *ale* przyłączający zdanie o treści niezgodnej z tym, co można wnioskować na podstawie zdania poprzedzającego. W przykładzie (6) zaś bohaterem jest osoba rozpoznawalna w mediach – znany kucharz. Tym razem otrzymujemy obraz kogoś, kto mimo zaangażowania w pracę zawodową ma czas dla swoich pięciorga dzieci.

Oba przykłady pozwalają na zbudowanie zdań przyzwalających:

- Wojciński znajduje czas dla swoich uczniów, mimo że jest ojcem dwóch synów.
- Jamie Oliver znajduje czas dla swoich dzieci, mimo że jest najbardziej znanym i rozpoznawalnym kucharzem.

Nie jest ważne, jak zostaną rozłożone akcenty między pracą zawodową a życie prywatne, najistotniejsze jest, że współczesny ojciec potrafi spełniać się we wszystkich sferach swojego życia, bo – jak piszą twórcy serwisu – ojcostwo to „nowoczesny męski lifestyle”. W modelu tym rola ojca nie musi być nadrzędna wobec innych pełnionych w życiu ról. Nie wiąże się też z poświęceniem, co akcentuje kolejny przykład:

7) T: *Jak wychować 2-latkę i mieć czas dla siebie? Nic prostszego. Oto moje 4 sprawdzone sposoby*

L: *Czy da się prowadzić dom, opiekować dziećmi i znaleźć czas dla siebie w tym samym momencie? Czy zawsze trzeba czekać do ciemnej nocy, aby móc zająć się wreszcie sobą? Przestań myśleć o tym, że nie masz na nic czasu, a zacznij kombinować, jak włączyć dziecko do swojego życia, zamiast je poświęcać na ołtarzu „rodzicielstwa”.*

Istotne jest zakończenie lidu, w którym został użyty bardzo wartościujący zwrot: *poświęcać (coś, kogoś) na ołtarzu (czegoś)*. Zakłada on, że mamy do czynienia z wyższym dobrem, którym w tym wypadku jest rodzicielstwo. Poświęcenie zakłada rezygnację z czegoś, a współczesny model ojcostwa nie przyjmuje ofiar. Jest bowiem dopełnieniem dotychczasowego życia.

Kolejna grupa tekstów przedstawia ojców, którzy dają rady innym ojcom – wchodzą więc w rolę kogoś bardziej doświadczonego, od kogo inni mogą czerpać inspirację. Współczesny ojciec chętnie zatem dzieli się swoim doświadczeniem z innymi ojcami, z którymi tworzy społeczność, co widać w przykładach:

- 8) T: „Wyjmijmy sobie ten dydaktyczny kij z d...”. Łukasz z ‘Who’s your daddy’ o (nie)byciu influencerem

L: Łukasz Dominiak, twórca profilu ‘Who’s your daddy’ w rozmowie o rodzicielstwie, (nie)byciu influencerem i zakończeniu „Kici Koci”.

- 9) T: *Lepszy tata, czyli jaki? Wywiad z Tomkiem Smacznym, który stoi za najfajniejszą ojcowską grupą na Fb*

L: Jest współzałożycielem grupy „Lepszy Tata - ojcowskie inspiracje”. Przez dwie dekady pracował w twardym biznesie, a potem urodziła się jego córka i dowiedział się, że nic nie wie. Wierzy, że rodzicielstwo jest sztuką, której nieustannie warto się uczyć.

W zaprezentowanych powyżej przykładach, zarówno Łukasz Dominiak, jak i Tomek Smaczny, nie kreują się na autorytety rodzicielskie. Obaj są założycielami internetowych społeczności ojców, co świadczy o tym, że mają świadomość doniosłości swej roli. Utożsamiają się jednocześnie ze swoimi odbiorcami (por. inkluzywne *my* w tytule (8) – *wyjmijmy*), sami chcą się uczyć bycia ojcem (por. zakończenie lidu (9)). Taka postawa niewątpliwie sprzyja pozyskaniu przychylności odbiorców, którzy stają się współtwórcami ojcowskiego dyskursu i ojcowskiego punktu widzenia na wychowanie dziecka. Jest to stosunkowo nowy trend w polskiej kulturze. Do tej pory bowiem tylko matki tworzyły społeczności związane z tematem wychowania dzieci.

Przedstawione powyżej przykłady to konkretne praktyki ojcowskie. Jest to istotne, ponieważ współcześnie częściej zwraca się uwagę na kulturę ojcostwa (*culture of fatherhood*) niż praktykę ojcowską (*conduct of fatherhood*), czyli częściej mówi się o tym, jak powinny wyglądać relacje ojca z dzieckiem (a także z jego matką) niż o autentycznych zdarzeniach z życia konkretnych mężczyzn (Lewicka 2020, s. 205). Jednak kultura ojcostwa może wiązać się z pouczaniem, a – jak twierdzą twórcy „dadHero” – „mężczyźni nie znoszą dobrych rad”. Stąd wśród tekstów kierowanych do ojców istotne miejsce zajmują opowieści z życia konkretnych mężczyzn, co ujawnia się już w tytułach: *Rodzicielstwo według Wojciecha Błacha, Odpowiedź taty dziewczynki zachwyca, Oni się odważyli i żyją w zachwycie, Oto moje 4 sprawdzone sposoby*.

Kolejną cechą współczesnego, nowoczesnego ojca jest pomysłowość, oryginalność w codziennej opiece nad dzieckiem, ujawniona w przykładzie (10):

- 10) T: *Robert rozbił bank umiejętności fryzjerskich. Zrobił córce kucyka... odkurzaczem*

L: *Nowy rok Robert Lewandowski zaczyna z przytupem. I wcale nie chodzi o jego umiejętności piłkarskie, a rodzicielskie. Nagrał filmik, jak robi swojej starszej córce kucyka, a używa do tego domowego AGD, na którego widok fryzjerkom jeży się włos na głowie.*

Powyższe tytuł i lid kreują znanego wszystkim sportowca – Roberta Lewandowskiego – na bohatera, tylko dlatego, że poradził sobie z uczesaniem długich włosów córki. Jednocześnie ujawnia się stereotyp – tu przełamany – niezdarnego mężczyzny, często bezradnego wobec codziennych czynności wymagających (w domyśle) kobiecej ręki. Tytuł jest intrygujący za sprawą wielokropka, który kieruje uwagę na treść nieoczywistą, a jednocześnie jednoznacznie aprobatywny – ojciec zasługuje na najwyższy podziw. Nietypowe użycie wyrażenia *rozbić bank* sugeruje jakąś wygraną (wg USJP: rozbić bank ‘wygrać całą sumę zgromadzoną w banku’). Być może autor tekstu chciał podkreślić, że Lewandowski nie ma sobie równych w czesaniu długich dziecięcych włosów, co urasta do rangi sensacji.

Pomysły ojców zatem nie zawsze są oczywiste, nie zawsze też popierane przez specjalistów w danej dziedzinie (por. zakończenie lidu (10)), ale niewątpliwie są oryginalne. Czasami mogą to być pomysły podsuwane przez innych, o czym czytamy w kolejnych przykładach:

- 11) T: *Kup dziecku ciastko, żeby nauczyć je myć zęby. „Test Oreo” polecają dentyści, ale jest jedno „ale”*

L: *Jedzenie czarnych ciasteczek to wspaniała przyjemność, ale próba wyszorowania okruchów spośród zębów to zupełnie inna bajka. Inwazyjne ciasteczka zostały wykorzystane przez amerykańskich dentystów do stworzenia „testu Oreo” – słodkiej nauki mycia zębów przez dzieci. Polscy specjaliści jednak łapią się za głowę.*

- 12) T: *Poranny i wieczorny chaos z dziećmi da się ogarnąć. Wystarczy skorzystać z patentu tych rodziców*

L: *„Włożyłeś już buty?”, „umylaś zęby?”, „gdzie jest twój tornister?!” – znasz te pytania? Potrafisz nawet odtworzyć swoją intonację w głowie? Ja też. Poranki i wieczory z dziećmi to nieustanna gra w zgadywanki. Jednak, gdy zobaczysz, co wymyślili ci rodzice i wprowadzisz ich „kartę pracy” w życie, twoja codzienność zmieni się na lepsze.*

Przykłady (11–12) pokazują kolejny aspekt rodzicielskich doświadczeń – oczywiste codzienne czynności, takie jak mycie zębów czy organizacja poranków i wieczorów. Teksty te nie muszą być kierowane do ojców, mogą być przeznaczone dla matek, a może dla obojga rodziców. Można zatem domniemywać, że serwis „dadHero” promuje partnerski styl zajmowania się dziećmi, także w sytuacjach,

które – mogłoby się wydawać – nie zakładają udziału mężczyzny, jak w kolejnym przykładzie dotyczącym karmienia niemowlęcia:

- 13) T: *Karmienie maluszka w tandemie pomoże nam zrozumieć nie tylko siebie, ale i nasz związek*

L: *Mężczyzno, ten tekst chcę skierować głównie do ciebie. Karmienie waszego nowonarodzonego dziecka to szansa dla was, a nie zadanie wyłącznie dla twojej partnerki. Zastanów się nad tym już na etapie wyprawki, kiedy wspólnie kompletujecie niezbędne rzeczy dla waszej pociechy i porozmawiaj z nią o karmieniu naprzemiennym. Pamiętaj, że butelka to nie wróg, a laktator to wasz bardzo cenny sojusznik.*

W przykładzie (13) uwagę zwraca wysoka frekwencja form leksykalnych i gramatycznych podkreślających wspólny udział kobiety i mężczyzny w opiece nad dzieckiem: zaimki osobowe i dzierżawcze w liczbie mnogiej (*my, nasz, wy, wasz*), forma 2. os. l. mn. czasownika *kompletować*, słowa: *tandem, związek, wspólnie*. Jednocześnie bezpośrednie zwroty do odbiorcy: *zastanów się, porozmawiaj, pamiętaj* kierują uwagę na istotną rolę mężczyzny w tworzeniu związku partnerskiego, o czym świadczy przede wszystkim forma wołacza – *mężczyzno* – umieszczona w inicjalnej pozycji lidu.

Współczesny ojciec to ojciec zaangażowany, który interesuje się wszystkimi aspektami życia swoich dzieci, bez względu na ich wiek, dlatego też w analizowanym serwisie znajdują się również informacje o rankingach szkół (współczesny ojciec uczestniczy w wyborze szkoły) czy o terminach ferii (współczesny ojciec planuje razem z partnerką czas wolny dziecka – por. formę czasownika *planować* w p. (15)):

- 14) T: *Najlepsze licea i technika w 2023 roku według miesięcznika Perspektywy*

L: *Miesięcznik Perspektywy już po raz dwudziesty piąty opublikował Ranking Liceów i Techników. W tym roku zwycięzcami zostały dwie szkoły z Warszawy: XIV Liceum Ogólnokształcące im. Stanisława Staszica oraz Technikum Mechatroniczne nr 1 w Zespole Szkół Licealnych i Technicznych nr 1. Oprócz głównego zestawienia miesięcznik zaprezentował także cztery inne rankingi.*

- 15) T: *Ferie zimowe 2023 – sprawdź kiedy twoje dziecko ma wolne*

L: *Okres ferii zimowych w roku szkolnym 2022/2023 potrwa w sumie sześć tygodni. Pierwsza tura rozpoczyna ferie od 16 stycznia do 26 lutego. Wszystkie województwa podzielono na 4 grupy. Jeśli jeszcze nie zaplanowaliście urlopu, warto sprawdzić poszczególne terminy, żeby dowiedzieć się, kiedy dzieci zaczynają zimową przerwę od nauki.*

W model współczesnego ojcostwa wpisane jest spędzanie wspólnego czasu z dzieckiem, co już zostało pokazane powyżej. Warto jednak wyodrębnić jeszcze

grupę tekstów, które pokazują ojca zapewniającego dziecku atrakcyjne formy spędzania wolnego czasu:

- 16) T: *Wycie wilków, mokre skarpety, czyste szczęście. Zabiera ojców i dzieci w dzicz, proszą go o więcej*
L: *Poznajcie faceta, który lubi się ubrudzić i wierzy w to, że przygodę można przeżyć nawet tuż pod warszawskim blokiem. Łukasz Długowski opowiada u nas o poszukiwaniach straconej idei „klucza na szyi” oraz jak doświadczać przyrody bez cierpień, bo ta podobno nie gryzie, a czeka na odkrycie.*
- 17) T: *Takie ojcostwo szanujemy! To nagranie z TikToka podbija sieć! Zobaczcie ojca tańczącego z córką*
L: *Święta, święta i po świętach. Pozostając jednak w klimacie świątecznym, musicie koniecznie zobaczyć to świąteczne nagranie, na którym ojciec tańczy ze swoją córką. Redakcja dad:Hero szanuje takie podejście do sprawy!*
- 18) T: *Commodore i Pegasus. Czy to jeszcze można dostać? Ojcowie szukają konsol dla swoich dzieci*
L: *To jak żywy oddech wspomnień. Wśród ojców zapanowała moda na odgrzebywanie starych konsol do gier – Commodore C64 i Pegasus. Sprawdzamy, czy można je jeszcze kupić.*
- 19) T: *Gry edukacyjne nie muszą być nudne! 7 tytułów, które sprawią, że nie oddacie dzieciom pada*
L: *Gdy byłem dzieckiem, nienawidziłem gier edukacyjnych. Najczęściej były to tytuły, które wyglądały brzydko, miały marne sterowanie i brakowało im jakości prawdziwych produkcji. Były marną podróbką prawdziwych gier, które naciągały rodziców na zakup, myśląc, że będą w stanie nauczyć czegoś małych odbiorców. Trudno jest się czegoś nauczyć, gdy nigdy nie chcesz tego włączyć.*

Formy spędzania wolnego czasu mogą być różne. Zgodnie z proekologicznym podejściem do życia i modą na powrót do natury, „dadHero” pokazuje sposoby spędzania czasu z dziećmi na łonie przyrody, w surowych warunkach. Warto zauważyć, że jest to aktywność przeznaczona właśnie dla ojców. W tytule (15) czytamy, że Łukasz Długowski zabiera w dzicz *dzieci i ich ojców*. Tu nie ma miejsca dla kobiet. Znowu ujawnia się nieco stereotypowe postrzeganie ról płciowych. Życie w niekomfortowych, a może nawet niebezpiecznych warunkach (por. *wycie wilków i mokre skarpety*), dające zadowolenie dzieciom i ich ojcom, być może nie spodobałoby się matkom. Czy to znaczy, że matki nie są stworzone do zabawy i wygłupów? Na to pytanie nie znajdziemy oczywiście odpowiedzi w serwisie przeznaczonym dla ojców. Jednocześnie ukazywani są tu mężczyźni, którzy tańczą ze swoimi córkami, a także grają z dziećmi w gry komputerowe. Ta ostatnia

aktywność także stereotypowo postrzegana jest jako męskie zajęcie. Ojcowie ponadto chcą pokazywać dzieciom swój świat (stare konsole do gier), ale także sami czerpią przyjemność z grania w gry komputerowe (por. stwierdzenie z ostatniego przykładu *nie oddacie dzieciom pada*).

Z jednej strony ojcowie zapraszają dzieci do swojego świata – chcą pokazać im swoje „zabawki”, z drugiej muszą nadążać za światem dzieci, o czym informują kolejne tytuły i lidy:

20) T: *TikTok to nie tylko głupoty. Pod warunkiem, że jesteś rodzicem, który się na tym zna*

L: *Kogo nie zapytasz o TikToka, to powie, że: „to głupota, on się nie zna i poznać nie chce, niech bawią się w to młodzi”. I nastolatki się bawią, ale jako rodzic masz prawo i obowiązek czuwać nad imprezą odbywającą się w internecie. Podpowiemy ci, jak zadbać o bezpieczeństwo twojego dziecka, które ma konto na TikToku.*

Powyższy przykład akcentuje odpowiedzialność, jaka ciąży na rodzicach. Pojawia się tu wyraz jednoznacznie na to wskazujący: *obowiązek*. Istotne jest także słowo *czuwać*, które wyznacza istotną rolę ojcu (choć tekst może być skierowany do obojga rodziców) – kogoś, kto stale obserwuje i kontroluje poczynania dziecka, a jednocześnie strzeże przed niebezpieczeństwami. Nie ma tu jednak mowy o zabranianiu czegokolwiek dziecku. Jednocześnie przyznaje się tu prawo do braku wiedzy dotyczącej najnowszych zdobyczy technologicznych. Dlatego też serwis „dadHero” wchodzi w rolę nauczyciela, mentora (por. zwrot: *podpowiemy ci*), który może pomóc w zrozumieniu funkcjonowania najnowszego i najpopularniejszego w danym momencie medium społecznościowego – TikToka.

Wreszcie współczesny ojciec to ojciec wspierający swoje dziecko w każdej sytuacji:

21) T: *Brawo Szczęśni! Tak wspierają się ojciec i syn*

L: *Reprezentacja Polski przegrała, ale mistrzami okazali się Wojciech Szczęsny i jego syn Liam. Kamery uchwyciły jak zachowali się panowie po meczu w korytarzu prowadzącym do szatni.*

oraz świadomy potrzeb swojego dziecka, a także procesów rozwojowych mających istotny wpływ na przyszłość małego człowieka, co pokazują kolejne przykłady:

22) T: *Martwisz się, że dziecko je za mało? Odpowiedz na to jedno pytanie rozwieje twoje wątpliwości*

L: *Stwierdzenie, że dziecko jest niejadkiem, jest proste jedynie w warstwie werbalnej. Praktycznie, aby dowieść, że dziecko je za mało albo ma problemy żywieniowe, trzeba ocenić wiele czynników. Podpowiemy ci jednak, jak jednym pytaniem pozbyć się wątpliwości dotyczących tego, czy twoje dziecko odżywia się prawidłowo.*

23) T: *Dlaczego dzieci podsłuchują dorosłych? Chcą się czuć ważne, ale to nie jedyna odpowiedź.*

L: *Na świecie nie ma chyba dziecka, które nie chciałoby uczestniczyć w sprawach dorosłych. Powód jest prozaiczny – dzieci chcą czuć się ważne i doceniane. Kiedy nie zgadzamy się na ich uczestnictwo w rozmowie, często zdarza się, że podsłuchują. Jak myślicie, dlaczego to robią?*

24) T: *Mutacja głosu u chłopca to nic strasznego. To warto o niej wiedzieć*

L: *Mutacja głosu to jedna z wielu zmian, które zdarzają się zarówno dziewczętom, jak i chłopcom po osiągnięciu dojrzałości płciowej. Choć jej przebieg bywa stresujący, to zapewniamy – nie taki diabeł straszny.*

Przykłady (22–24) ilustrują różnorodne aspekty rozwoju dziecka, które w założeniu autorów publikacji interesują, a jednocześnie martwią lub nawet przerażają ojca zaangażowanego. W każdym z przytoczonych przykładów pojawiają się słowa i konstrukcje składniowe, które opisują te stany. Może to być pytanie, na które – w założeniu autorów artykułów, czytelnik „dadHero” chce poznać odpowiedź, ponieważ jest jej ciekawy: *Dlaczego dzieci podsłuchują dorosłych?; Jak myślicie, dlaczego to robią?; Może też pojawić się presupozycja: Podpowiemy ci jednak, jak jednym pytaniem pozbyć się wątpliwości dotyczących tego, czy twoje dziecko odżywia się prawidłowo.* Nadawca tekstu zakłada, że odbiorca – ojciec – ma wątpliwości co do poruszanego w tekście problemu, a co za tym idzie – jest wnikliwym obserwatorem swojego dziecka. W przykładzie (24) zaś mamy do czynienia z treścią implikowaną – ojca stresuje dojrzewanie dziecka. Istotne jest, że serwis „dadHero” daje mężczyźnie przyzwolenie na odczuwanie tych negatywnych emocji, a jednocześnie zakłada, że mężczyzna jest ich świadomy i chce poznać ich źródło. W ten sposób otrzymujemy obraz ojca, którego cechują postawy akceptacji i otwartości na potrzeby dziecka. Stoi on w kontrze do autorytarnego stylu wychowania, w którym „dziecko jest zwykle naginane do wytworzonego przez rodziców wzoru dziecka, jakie chcieliby posiadać, bez liczenia się z jego indywidualnymi cechami i możliwościami w ramach fazy rozwojowej, w jakiej się ono znajduje” (Ziemska 1973, s. 63). Współczesny ojciec chce przede wszystkim poznać i zrozumieć swoje dziecko, nie musi go natomiast zmieniać. Ale musi i chce je chronić, między innymi w sposób przedstawiony poniżej:

25) T: *Sexting, nagie zdjęcia, patostreaming, szantaż. Czy na pewno wiesz, co twoje dziecko robi w sieci?*

L: *Szkodliwe treści w Internecie są na wyciągnięcie ręki: YouTube, portale społecznościowe, czaty i linki przesyłane przez nieznajomych. Oczywiście, że chcielibyśmy uchronić przed tym nasze dzieci, ale czy jest to w ogóle możliwe? I czy mamy jakiegokolwiek szanse na wygraną w tej absurdalnej wojnie?*

- 26) T: *Kradną i nie cofną się przed niczym, by je zdobyć. Odkryto, jak lootboksy wpływają na dzieci*

L: *W wielu europejskich krajach trwają prace nad zakazaniem loot boxów w grach komputerowych. Naukowcy ostrzegają, że tego typu tryby w grach powodują u dzieci uzależnienie, a najnowsze badania pokazują, że prowadzą wiele z nich do kradzieży.*

Dwa powyższe przykłady (a także przykład (20)) zwracają uwagę na poważne zagrożenia związane ze światem nowych technologii, o których rodzice może nawet nie mają pojęcia. Podają w wątpliwość wiedzę ojców na ten temat (por. użycie partykuły *na pewno* w tytule (25)). Jednocześnie zachęcają do lektury całego tekstu. Zwłaszcza lid (25) silnie oddziałuje perswazyjnie, poprzez pytania, które na razie zostają bez odpowiedzi.

W przykładach (25–26) istotne jest silne nacechowanie emocjonalne, poprzez użycie wyrazów budujących stan zagrożenia, m.in. *szkodliwe treści, kradną, nie cofną się przez niczym*. Tym samym serwis „dadHero” prezentuje wszelkie aspekty bycia ojcem, zarówno te miłe, wynikające ze spędzania czasu z dzieckiem, z bycia ze sobą, jak i te trudniejsze, wynikające często z braku wiedzy o otaczającym dziecko świecie. Jednak – co ważne – współczesny ojciec nie jest sam. Ma bowiem źródło wiedzy, w postaci „dadHero”, i społeczność ojców dzielących się swoim doświadczeniem.

Z badań prowadzonych przez CBOS wynika, że w ciągu ostatnich kilku lat zmieniła się nieco hierarchia wartości Polaków. Zauważalny jest spadek wagi przypisywanej bogactwu (Komunikat z badań CBOS 2019, s. 3–4). Ma to swoje odzwierciedlenie w tematach podejmowanych przez serwis „dadHero”. Kiedy pisze się o życiu zawodowym ojców, zwraca się przede wszystkim uwagę na realizowanie pasji (por. przykłady (5–6)). Kwestie finansowe związane z utrzymaniem rodziny pojawiają się marginalnie. W zebranym materiale jedynie dwa teksty poruszają ten temat:

- 27) T: *Nawet nie zauważasz, jak wydajesz tę kasę. 5 ukrytych kosztów utrzymania dziecka*

L: *Słyszałeś, że wychowanie dwójki urwisów może kosztować nawet pół miliona złotych? To jednak tylko wierzchołek góry lodowej, ponieważ rodzice rzadko zadają sobie pytanie, ile kasy wydają nie bezpośrednio na dzieci, ale przez skutki działań małych urwisów. Oto 5 zaskakujących i otwierających oczy ukrytych kosztów, które wiążą się z posiadaniem dzieci.*

- 28) T: *Rusza 500+ 2023. Autor projektu uważa, że rodzice powinni dostawać więcej*

L: *Już za chwilę będziemy mogli złożyć nowy wniosek o 500 plus. Jeśli nie dostarczymy dokumentów na czas, możemy stracić świadczenie lub płynność wypłat.*

Istotne jest, że ani jeden, ani drugi tekst nie odnosi się do tradycyjnie pojmowanej roli mężczyzny odpowiedzialnego za utrzymanie rodziny. Mowa jest tu o obojgu rodzicach: *rodzice rzadko zadają sobie pytanie, rodzice powinni dostawać więcej*. Jest to zgodne z partnerskim modelem współczesnej rodziny.

Wnioski

Analiza tytułów i лидów tekstów publikowanych w serwisie „dadHero” ujawnia tendencje w odgrywaniu ważnej społecznie roli – roli ojca. Jest to o tyle istotne, że współcześnie nierzadko mówi się o kryzysie rodziny oraz kryzysie ojcostwa. Ma to związek głównie ze zmierzchem rodziny patriarchalnej, a co za tym idzie, z koniecznością redefinicji roli ojca. Można mówić o kreowaniu ról rodzicielskich, a nie o przejmowaniu gotowych wzorców, jak to miało miejsce w rodzinie tradycyjnej (por. Lewicka 2020, s. 202–203). W związku z tym rola mediów jest tu nie do przecenienia. Ponieważ, jak mówią badania socjologiczne, kultura ojcowska zmienia się szybciej niż praktyka (Lewicka 2020, s. 205), tworzenie nowego modelu zaangażowanego, świadomego ojcostwa staje się istotnym elementem współczesności. Jaki zatem jest/powinien być współczesny ojciec? Z analizy zawartości treści serwisu „dadHero” wynika, że jest to ojciec, który:

- rozumie i docenia swoją rolę społeczną, a jednocześnie ma świadomość, że wiele jeszcze musi się nauczyć;
- z powodzeniem łączy pracę zawodową, hobby z wychowaniem dziecka;
- jest zaangażowany w opiekę nad dzieckiem na każdym etapie jego życia – od niemowlęctwa po wiek nastoletni;
- spędza czas ze swoim dzieckiem: włącza dziecko w swoje aktywności, jak i sam angażuje się w aktywności dziecka;
- dzieli się z innymi ojcami własnymi doświadczeniami, a także chętnie szuka inspiracji, jak radzić sobie z codziennymi obowiązkami wynikającymi z opieki nad dzieckiem;
- jest zaangażowany uczuciowo, reaguje na wszelkie potrzeby dziecka;
- ma szereg pytań i wątpliwości.

Ponadto z tekstów zamieszczonych w serwisie „dadHero” wyłania się także ojciec czasami przytłoczony obowiązkami rodzicielskimi, w tym problemami finansowymi, ale cechy te wybrzmiewają niezwykle rzadko, zdominowane przez inne, wskazane powyżej, charakteryzujące ojca trzeciej dekady XXI w.

Można zatem stwierdzić, że współczesny ojciec to ojciec przede wszystkim obecny w życiu dziecka, zarówno fizycznie, jak i emocjonalnie. Jest to istotna

zmiana w porównaniu z tradycyjnym modelem ojcostwa, w którym ojciec często był poza domem, a nawet jeśli w nim przebywał, to nie poświęcał wiele uwagi dziecku.

Być może jest to ojciec w dużej mierze jedynie wykreowany przez media, bo – jak pisał Ryszard Kapuściński:

Media coraz częściej nie pokazują rzeczywistości, ale ją tworzą. Ma to istotne konsekwencje. Dawniej człowiek miał do czynienia z jedną rzeczywistością, tą, która go otaczała, mógł więc ją zobaczyć, czasem nawet dotknąć. Od dwudziestu czy trzydziestu lat ma do czynienia z drugą rzeczywistością, tą wirtualną, tą, której nie może doświadczyć, ale której jest świadkiem. Nasz obraz świata jest w coraz mniejszym stopniu naszym własnym obrazem świata, przeżywanym i doświadczanym. Staje się coraz częściej obrazem podawanym do oglądania (Bereś, Burnetko 2007, s. 201).

Ryszard Kapuściński proces kreowania medialnych obrazów świata, a co za tym idzie – rzeczywistości pozamedialnej – oceniał negatywnie. W przypadku propagowania nowego modelu ojcostwa przez omawiany serwis parentingowy ocena wpływu mediów na ich odbiorców nie może być już tak jednoznaczna. Nawet jeśli przedstawiony tu nowy styl pełnienia roli ojca jest jednostronny, to trudno uznać go za szkodliwy. Może on nawet stanowić swego rodzaju remedium na kryzys rodziny, w tym kryzys ojcostwa we współczesnym świecie. Ocena tego stanu rzeczy należy już jednak do specjalistów nauk społecznych.

Bibliografia

- Anusiewicz, J. (1994). *Lingwistyka kulturowa. Zarys problematyki*. Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.
- Bereś, W., Burnetko, K. (2007). *Kapuściński: nie ogarniam świata*. Warszawa: Świat Książki.
- Bilińska, P. (2018). „Tata zaangażowany” – współczesny model ojcostwa na podstawie wybranych blogów parentingowych, *Humanistyka i Przyrodoznawstwo*, 24, 139–153.
- Lewicka, M. (2020). Przemiany roli ojca we współczesnej kulturze. Implikacje pedagogiczne, *Teologia i Moralność*, nr 1(27), 201–212.
- Mitęga, A. (2011). Od rodziny posttradycyjnej do postmodernistycznej – współczesne modele relacji rodzinnych, *Wychowanie w rodzinie*, 3, 55–84.
- Nowak, P., Kępa-Figura, D. (2006). Językowy obraz świata a medialny obraz świata. *Zeszyty Prasoznawcze*, R. XLIX, nr 1–2 (185–186), 53–63.
- Stamp, G.H.(2004). Theories of family relationships and a family relationship theoretical model. W: A. L. Vangelisti (ed.) *Handbook of Family Communication* (1–30). New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.

- Tokarski, R. (1998). Kulturowe i tekstotwórcze aspekty profilowania. W: J. Bartmiński, R. Tokarski (red.) *Profilowanie w języku i tekście* (35–52). Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.
- Tokarski, R. (2014). *Światy za słowami. Wykłady z semantyki leksykalnej*. Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.
- Ziemska, M. (1973). *Postawy rodzicielskie*. Warszawa: Wiedza Powszechna.
- Żydek-Bednarczuk, U. (2005). *Wprowadzenie do lingwistycznej analizy tekstu*. Kraków: Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych UNIVERSITAS.

Źródła internetowe:

- Komunikat z badań CBOS: *Modele życia małżeńskiego Polaków*. Nr 157.2020 pozyskano z https://www.cbos.pl/SPISKOM.POL/2020/K_157_20.PDF
- Komunikat z badań CBOS: *Rodzina – jej znaczenie i rozumienie*. Nr 22/2019 pozyskano z https://www.cbos.pl/SPISKOM.POL/2019/K_022_19.PDF

STRESZCZENIE

Obserwacja życia społecznego w Polsce pokazuje powolne, ale systematyczne zmiany w funkcjonowaniu rodziny. Szczególnie zmiany te widoczne są w sprawowaniu funkcji ojca. Istotną rolę w propagowaniu nowoczesnego modelu ojcostwa odgrywają media.

Celem artykułu jest zrekonstruowanie medialnego obrazu ojca i ojcostwa. Materiał badawczy stanowią tytuły i lidy tekstów prasowych zamieszczonych w serwisie internetowym „dadHero”. Podstawą metodologiczną są założenia lingwistyki kulturowej i procesy profilowania pojęć.

Analiza materiału badawczego pokazuje, że model ojcostwa propagowany przez „dadHero” jest zgodny z modelem rodziny postmodernistycznej opartym na partnerskim układzie ról. W modelu tym ojciec jest w pełni zaangażowany w wychowanie dziecka. Jednocześnie może realizować swoje pasje. Ojcostwo staje się swego rodzaju stylem życia młodego współczesnego mężczyzny.

SŁOWA KLUCZOWE: medialny obraz, rola społeczna, dziennikarstwo parentingowe, lingwistyka kulturowa, profilowanie pojęć

MAGDALENA TRYSIŃSKA
Instytut Polonistyki Stosowanej
Wydział Polonistyki
Uniwersytet Warszawski
Krakowskie Przedmieście 26/28
00-927 Warszawa